

[J. M. Pedersen.]

sig et monopol og sige: vi vil bestemme, hvilken tilgang af unge der må komme til faget. Der må ikke skabes monopol dér, vi har monopoler nok i erhvervslivet, særlig i handelen, hvor forskellige organisationer skaber sig et monopol og siger: her vil vi være alene, vi tillader ikke unge at komme til, vi vil selv bestemme, hvilken konkurrence der skal være i faget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det høje tings medlemmer at stemme for de af mig stillede ændringsforslag.

N. Chr. Christensen: Det lovforslag, der er til anden behandling, forslaget om lærlingeloven, har jo navnlig på det sidste vakt den største interesse ude omkring i de mange hjem, hvor man venter på en afklaring af situationen med hensyn til betingelserne for at få de unge i lære. Jeg røber ikke nogen hemmelighed ved at sige, at indenfor læremestrenes kreds har der været stærk ængstelse for, at lærlingeloven skulle blive udformet på en sådan måde, at mestrenes besværligheder ved at uddanne de unge mennesker øgedes.

Efter at vi nu i 31 møder har gennemdrøftet dette lovforslag, tror jeg at kunne sige, at det, der er kommet ud af udvalgsarbejdet, stort set vil borttage den ængstelse, som har været tilstede i håndværkerkredse, og det vil give en mere optimistisk indstilling i de mange hjem, som har unge, der skal gå ind på arbejdsmarkedet.

Udvalgets ærede ordfører har i sin indledende tale gennemgået de mange ændringer, der er foreslået af udvalget. En del af disse ændringer skal jeg ikke komme dybt ind på, men nogle af dem bliver vi fra vor side nødt til at føje kommentarer til for at give udtryk for, hvad der har været vort synspunkt under denne sags behandling.

Det siger sig selv, at når modstridende interesser står overfor hinanden, men der dog bagved det hele står et fælles ønske om at skabe en god lov for ungdommen, må en sådan lov bygges op på et kompromis. Derfor kan naturligvis intet parti føle sig helt tilfreds med det, der er kommet ud af det; men stort set tror jeg alligevel, at vi må være tilfredse med resultatet, fordi det efter vor opfattelse er bedre end det lovforslag, der oprindeligt blev fremsat.

Jeg skal nævne nogle af de ændringer, som vi tillægger stor betydning.

Ministerens oprindelige forslag indeholdt en bestemmelse om, at aldersgrænsen for indgåelse af lærlingekontrakt sættes op fra 18 til 19 år. Udvalgets ærede ordfører gjorde opmærksom på, at socialdemokratiets første indstilling i kommissionen havde været 21 år. Når vi i udvalget alligevel har ment det rigtigst, at de 18 år blev stående, var det bl. a. udfra det synspunkt, at det tvungne 8. skoleår, som man har opereret med i kommissionen, ikke er blevet gennemført. Unge mennesker over 18 år skal altså ingen lærekontrakt have. Jeg finder også anledning til at fremhæve, at banker, sparekasser og forsikringsvirksomheder som hidtil er undtaget fra at oprette lærekontrakt, og til disse undtagelser er føjet mejerifaget, som arbejdsministeriet på et vist tidspunkt havde tænkt på at få ind under den tvungne lærekontraktordning. Dette er frafaldet, og der er indføjet en bemærkning herom i betænkningen.

Hidtil har det været sådan, at børn og adoptivbørn har været fritaget for lærekontrakt i faderens virksomhed. Nu er der foreslået den rimelige forbedring, at også børnebørn i læreforhold hos bedsteforældre fritages for lærekontrakt.

Under sygdom kunne lærlingen efter det første forslag møde alene med en lægeerklæring fra den af lærlingen udpegede læge. Jeg hører ganske vist her af en af de ærede ordførere, at det er at udtale mistillid til lægerne, at noget sådant ikke kan godkendes, men det turde dog vist være almindelig kendt, at omgangen med attester sommetider vækker kritik, og efter min mening berettiget kritik, her i landet. Derfor er det vel kun rimeligt, at det nu skal være en af læremesteren godkendt læge.

Vi lægger også den største vægt på, at der i reglerne om lønnævnet er indføjet en bestemmelse om, at formandens stemme ikke længere kan gøre udslaget. Jeg hørte, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen kom med nogle syrlige bemærkninger til det ærede medlem hr. A. C. Normann vedrørende det radikale venstres stilling på dette område. Jeg tror nu, at man skal se det udfra det realpolitiske synspunkt, at det er ret betryggende, at læremesteren og lærlingen eller lærlingens repræ-